

der vil vindes, er imidlertid Tidsbesparingen, der efter Generaldirektoratets Beregning andrager fra 15—30 Minutter efter Togenes Karakter.

Langt større direkte økonomiske Fordele vil imidlertid, stadig efter Generaldirektoratets Oplysninger i nævnte Erklæring, Broanlægget fra Masnedø til Orehoved medføre. Ikke alene betyder dette Anlæg, hvad der ligger lige for, en væsentlig Simplifikation i Driftsmaaden, men foruden de heraf flydende Bekvemmeligheder for det trafikerende Publikum vil det tillige betyde store Besparelser i de aarlige Driftsudgifter. Færgefarten overflødiggøres (hvad der ikke mindst i Isvintre har sin Betydning), de nuværende Færger frigøres til Anvendelse andetsteds, og Stationsanlægene kunne indskrænkes, medens i modsat Fald Færgelejnernes Antal paa begge Sider i en nær Fremtid maa forøges og en ny Færge anskaffes. Under Hensyn hertil paaregner Generaldirektoratet en samlet Besparelse i de aarlige Udgifter paa denne Route af op imod en Kvart Million.

Det første af disse Spørgsmaal: den direkte København—Køge-Bane kom derefter til Behandling i den af det høje Ministerium under 25. April 1904 nedsatte Kommission med det Formaal at undersøge og afgive Betænkning om, hvilke Jernbaner der maatte kunne anbefales til Anlæg som Privatbaner med Tilskud fra Statskassen, eventuelt som Statsbaner, i en Periode af de nærmeste 10 Aar. I den under 10. September 1906 afgivne Betænkning anbefalede denne Kommissions Flertal Anlægget af en Bane København (Vigerslev)—Køge som Statsbaneanlæg, og paa det den 9. Oktober f. A. i Folketinget fremsatte Lovforslag om ny Jernbaneanlæg fandtes da ogsaa Banen opført under § 1 c. Efter at nu Folketinget gennem sin Behandling af nævnte Forslag har vedtaget dette Anlæg, tør man vel gaa ud fra, at dets Gennemførelse er sikret og en Del af den danske Handelsstands Ønsker paa dette Omraade for saa vidt i Færd med at opfyldes. Man tillader sig dog overfor det høje Ministerium indtrængende at pege paa Vigtigheden af, at dette Anlæg fremskyndes saa meget som muligt, og anmoder om, at denne Henstilling maa blive forelagt det høje Landsting.

Siden nærværende Fællesrepræsentation indgav sit Andragende, er der jo nemlig sket dette, at Planer til en konkurrerende Færgeforbindelsen mellem Skandinavien over Trelleborg—Sassnitz, som allerede i December 1905 gav den umiddelbare Anledning til Henvendelsens Fremkomst, er traadt fra Overvejelsernes ind i Beslutningens Stadium, idet der den 15. November f. A. er truffet en Statskonvention mellem Preussen og Sverige om Aabningen af en direkte Dampfærgetrafik mellem de to Lande i Sommeren 1909. Dermed er overhovedet Fuldstændiggørelsen af Gedser—Warnemünde-Routen bleven ligefrem paatrængende nødvendig, om vi da ikke skulle risikere, at den betydningsfulde Trafik, det er lykkedes os at oparbejde og drage til os gennem hin Route, skal gaa tilbage i Stedet for frem.

Medens det allerede i og for sig er af fremragende Betydning for vor Handel og Omsætning, ja hele Forretningsliv, at denne vor Forbindelse med Mellemeuropa bliver saa bekvem og hurtig som vel muligt, saa synes det os nu oven i Købet at maatte blive en national Prestige-Sag for os skyndsomst at faa sat denne vor store skandinaviske Trafikroute i fuld Konkurrencestand og derved paa værdig Vis lade dens naturlige Fortrin træde klart frem for alle i den internationale Færdsel mellem Centraleuropa og det skandinaviske Norden interesserede Parter.

I saa Henseende er imidlertid ikke alene Køge-Banen, men fremfor alt Broanlægget af største Betydning, og Fællesrepræsentationen benytter derfor Lejligheden til paa den danske Handelsstands Vegne atter at rette en indtrængende Anmodning til det høje Ministerium om at tage denne Sag op jo før jo heller og sætte al mulig Kraft ind paa dens snarlige Gennemførelse.

Sluttelig turde man maaske i denne Sammenhæng yderligere henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, at der for Tiden saa at sige fuldstændig savnes Reklamering fra dansk Side for Gedser—Warnemünde-Routen. Det er Fællesrepræsentationen bekendt, at Grosserer-Societetets Komité netop med dette for Øje nylig har anbefalet et Andragende fra „Den danske Turistforening“ om Statstilskud til Oprettelsen af et dansk Oplysningsbureau i Hjertet af Berlin. Ogsaa for Statsbanestyrelsen selv vil der imidlertid sikkert med Held kunne fore-